

אסור לקרוא בשעת התפלה. נא לשמור על קדושת הגליון

פְּרֻשֶׁת עֵינַי הַמַּמְד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת וַיֵּשֶׁב – זְהִירוֹת מְלִשׁוֹן הָרַע

"וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דִּבְתָם רָעָה אֶל אָבִיהֶם" (בראשית לז,ב)

אותו חפץ רק המקום השתנה, כך גם נהג יוסף. הוא הביא דברים כהווייתם ולא סיפר חלילה. כדרכם של מספרים, המוסיפים וגורעים, כדי לעצב את הסיפור כפי רצונם.

ואף שמר יוסף על התנאי, שכל כוונתו לא הייתה אלא כדי שאביהם יוכיח אותם, כשהביא את הדברים ליעקב, לא ראה לפניו את אביו, אשר עתה יכבד אותו יותר, שכן כל רצונו היה רק כי יקבלו תוכחה מאביהם. הדבר לא נגע אליו, והדברים סופרו ליעקב רק מפני שהיה אביהם ודבריו לבטח יתקבלו.

והטעם שיוסף הולך ומספר את הדברים לאביו הגדול, ולכאורה, אם חשב שאינם נוהגים כשורה מדוע אינו ניגש אליהם ומוכיחם תחילה? מדוע מיהר לרוץ לאביו? גם כאן נהג על פי ההלכה. התורה כותבת: "והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו (בראשית לז,ב) הוא היה רגיל אצל בני השפחות ומקרב אותם.

התורה מספרת זאת לומר לנו, כיוון שיוסף היה מתרועע עם בני השפחות, אשר היו מזולזלים אצל בני לאה, מובן, שכאשר התקרב לבני השפחות והתרועע עמם, פחת גם מעמדו, וממילא לא הייתה תוכחתו מתקבלת אצל אחיו, לא הייתה לו ברירה אלא להביא את הדברים לפני אביו.

לכאורה יש לתמוה, מדוע נוקטת התורה לשון "הבאה", ולא את הלשון הפשוטה והמקובלת "סיפור", כמו שמצינו להלן שכותבת התורה "ויספר אל אביו ואל אחיו", אם כן, נכתוב כאן כמו כן "ויספר יוסף"?

ושאלה נוספת: מהו "אל אביהם" וכי הוא אינו אביו שלו, וכן נוקטת התורה לקמן "ויספר אל אביו ואל אחיו (בראשית לז,ב)", מדוע גם כאן לא כתבה התורה, כי הביא את דיבתם אל אביו?

מכאן אנו מוצאים, כמה היה זהיר יוסף בשמירת פיו ונקט לפי כל הכללים המופיע בהלכות לשון הרע. כאשר אדם רוצה לספר את גנותם של אחיו או של חבריו לפני אביו או לרבו, הרי שעליו יתקיימו שלשה תנאים:

- א. עליו לברר כי תוכחתו שלו לא תועיל.
- ב. עליו להקפיד מאד לספר דברים כהווייתם, ולא להגדיל את העוולה יותר מכפי שהיא באמת. ג. עליו לכוון לתועלת המבוקשת, ולא חלילה לחשוב על התכבדותו בקלון חברו. התורה נוקטת כאן לשון מדויקת ביותר, דרכי התבטאות המבררות, כי אכן שמר יוסף על כל התנאים הנדרשים.

כאשר התורה משתמשת בלשון "הבאה" והיא כותבת "וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דִּבְתָם" כוונתה לומר, כי הביא דברים כהווייתם, כאדם המעביר חפץ ממוקום למקום. החפץ הוא

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
 יניב בן גילה
 שמואל אימן בן אסתר זרי
 מאיר ישראל בן רחל ברכה-
 ליאור יהושע סומך וב"ב
 יהודה אריה בן רחל ברכה
 עינת בת רחל ברכה
 רונן אברהם וב"ב
 רחל ברכה בת פדילה דליה
 ארז מזרחי וב"ב
 נעם יצחק בן רחל ברכה
 עמית בן רבקה
 יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
 שלמה ודנה דוד וב"ב
 נטלי בת יונית
 כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
 תרצה בתיה בת ימנה ניט
 עמית בת טובה
 חגית בת גילה
 נתנאל בן ג'ינה
 רונית בת סימי
 סיון בת אסתר
 יוסף בן רוחמה
 יפית בת ג'ינה
 אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
 אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
 סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
 מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
 ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
 מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
 מאיה בת עדי
 דליה אפרת בת נעימה
 גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
 אסתר בת סוליקה
 סימי בת סוליקה
 אורן בן אסתר
 יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
 יהודה בן סעידה
 עינת בת רחל ברכה
 נעם יצחק בן רחל ברכה
 נעמי בת רחל
 אקבאל בת נושפארין
 שירה שילת בת אורלי
 תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
 רחל בת זוהרה
 דביאל רפאל בן חגית
 איליה בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר-
 נחת מכל יוצאי חלציהם
 מוריה בת רחל ברכה
 נחום בן כיריה
 יהודה אריה בן רחל ברכה
 טובה בת אורה
 שלו בן מזל פתימה
 איליה בן מאיה
 יפה בת שרה- הצלחה ורפואה נעימה בת שרה
 רוהולה רון בן זוליקה תירצה בת מלכה שרעבי
 כל עם ישראל

23/11/2013		כ' כסליו תשע"ד	
פרשת וישב			
הפטרה: "כה אמר"- עמוס ב			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
17:46	17:16	16:00	
17:54	17:17	16:15	ת"א
17:52	17:15	16:05	ח"פ
17:46	17:18	16:19	ב"ש

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – חנכה

מה דינם של מספר אנשים שונים המתגוררים בדירה אחת? ומה הדין להדלקת נרות חנוכה ע"י קטן?

שאלה: **?**

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות משרת:

תשובה: **!**

שני אנשים הגרים בדירה אחת, וכל אחד מוציא לעצמו הוצאות אכילתו ושאר הוצאות- שניהם חייבים להדליק נרות חנוכה בברכה, ואינם יוצאים ידי חובתם בהדלקה אחת, אף אם השמן והפתילות או הנרות שייכים לשניהם, ואפילו הם בני משפחה אחת, כגון: אב ובנו, אם ובתה, וכדומה, חייבים כל אחד מהם בהדלקה נפרדת. **ואם אינם דואגים כל אחד רק לצרכיו, ישתתפו בהוצאות השמן והפתילות או הנרות - וידליק אחד מהם בברכה ביום אחד, וחברו ביום אחר.**

לשיטת הספרדים, קטן, שעדיין לא הגיע לגיל מצוות, פטור מהדלקת נר חנוכה - ולפיכך, גם אי אפשר לתת לו להדליק הנרות, משום שהגדולים אינם יוצאים ידי חובתם בהדלקתו. מכל מקום, טוב לחנך את הילדים, שהגיעו לגיל ששייך לחנכם ולתת להם להדליק את נרות ההידור בכל לילה, דהיינו: שידליק בעצמו את הנר הראשון, שבו הוא יוצא ידי חובת ההדלקה, מעיקר הדין, והם ידליקו שאר הנרות.

אבל אם עדיין קטנים הילדים מאד, ואינם שייכים במצוות חינוך, אין לתת להם להדליק אפילו את נרות ההידור, ורק את נר השמש ייתן להם להדליק, לפי שאין בו כל קדושה. ויש סוברים, שאפילו לקטן שהגיע לחינוך, לא ראוי לתת לו שידליק נרות ההידור. ולפיכך הנכון לכתחילה אחרי שמדליק את הנר הראשון, יניח את ידו של בנו בתוך ידו, וכך ידליק יחד עם בנו. נמצא, שהדליק האב את כל הנרות, וגם חינוך את בנו למצות ההדלקה.

למנהג האשכנזים, יש לתת לקטן, שהגיע לגיל חינוך להדליק נר חנוכה בפני עצמו, שהרי למנהגם כל אחד מבני הבית מדליק.

שמן חנכה

להלן סיפורים מפעמים שעובדו מתוך "בשער המלך" - מתוכם ניתן ללמוד, מהי הזכות בהדלקת נרות חנוכה ומה רב כוחו של השמן, שנותר מן ההדלקה. ומעשה שהיה- כך היה: פעם הגיעו אל בית-הרב הרשל"צ הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל הורים לילדה משותקת לגמרי ל"ע. הילדה נפלה מגובה רב ונפגעה בעמוד השדרה. היא הובלה במהירות לבית-הרפואה. אולם כל ניסיונות הרופאים להחזיר אותה למצבה הראשוני- כשלו, והיא הייתה משותקת ברוב גופה.

מי שקיבל אותם הייתה הרבנית תליט"א, שנזדעזעה מהסיפור וממצב הילדה. הרבנית ניגשה אל הרב וביקשה ממנו שיעשה כל מה שאפשר על-מנת להציל את הילדה משיתוק למשך כל חייה. אמר לה הצדיק: "נשאר לנו מעט משמן הנרות של חנוכה. תני להם מהשמן שנותר מהדלקת נרות חנוכה, שימרחו אותו במקום שבו נפגעה". **ההורים עשו כדברי הרב והילדה נרפאה לגמרי וזאת לתדהמת הרופאים!**

במקרה אחר בא הרב יחזקאל דאום זצ"ל אל הרב משום שהייתה לו "שושנת יריחו", פצע גדול ברגל שקשה מאוד לרפא אותו. הרב הציע לו לשים ברגלו מעט משיירי השמן של נרות חנוכה. הרב דאום, שהיה תלמיד-חכם גדול, שאל: "האם מותר להשתמש בשמן זה, הלא הוא הוקצה למצוותו?". אמר לו הרב: "שאלת חכם חצי תשובה. אנחנו במפורש לא מקצים את שיירי השמן למצווה, רק מה שנדלק בנרות". הוא נתן לו את השמן למרוח ואמר לו, שזה רמוז בשיר 'מעוז צור': **"ומנותר קנקנים – נעשה נס לשושנים"**. ואכן מדברי הרב לא נפל דבר- והלה התרפא באופן פלא!

עשיית חסד

בעיירתו של הגה"ק רבי חיים מבריסק זיע"א, היה בחור אחד תמים שהקב"ה לא חנן אותו בבניה יתירה, והיה הבחור הולך יחף ללא נעליים. חמל עליו רבי חיים וקנה לו נעלים. לא עברו ימים מועטים ורבי חיים ראה את הבחור והוא הולך שוב יחף, "היכן הנעלים?" שואל אותו רבי חיים, "איני יודע כיצד לנעול" השיב הבחור לפי תומו. הלך אתו רבי חיים והנעילו את הנעלים, ומאז היה רבי חיים משכים בבוקר לפתחו של הבחור ומנעילו את הנעלים, ובערב היה בא אליו וחולצן.

בזמן שהנרות דולקים ישנה סגולה בקריאת מזמורי התהלים על פי הסדר הפרקים הבאים:

פרק צ', צא', ל', לג', סז, יט', ק' וקל"ג, וכן תפילת רבי נחוניא בן הקנה "אנא בכח".

שעה זו היא מסוגלת ושעת רצון גדולה ועצומה לנשים להתפלל לרפואה, זיווג, פרנסה טובה ולכל הישועות.

סגולה לזרע של קיימא תפילות בנר שמיני – של החנוכה!

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

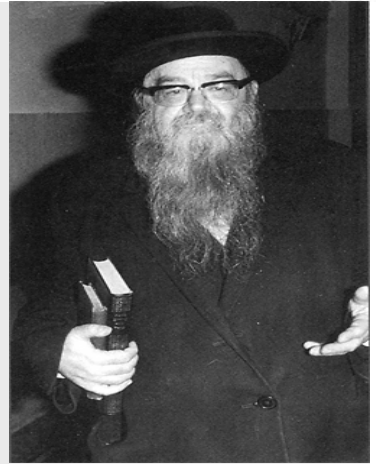
הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

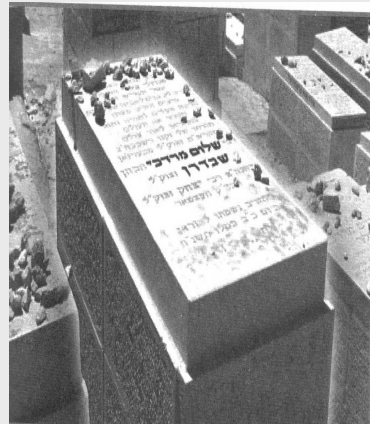
לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

הרב שלום מרדכי שבדרון זצ"ל הידוע כ"המגיד מירושלים": נולד בשנת תרע"ב (1912) בירושלים. התייתם בצעירותו, וגדל בבית היתומים דיסקין. גיסו של הגאון ר' שלמה זלמן אוירבך זצ"ל. אחר נישואיו למד בבית המדרש אהל תורה. התגרר בשכונת שערי חסד בירושלים. שימש כר"מ בישיבת מקור חיים בירושלים ועוד.

דרשותיו היו חוצבי להבות אש. בעל לשון שנונה ונלחם בכל דבר שבקדושה. סמל לדרשנות מוסרית אמיתית. סגנונו הירושלמי החד לא השתנה כלל. בין אם עמד מול גבירים אמריקנים נכבדים הרחוקים ממושגים מוסריים עמוקים, ובין אם נשא מדברותיו מול בני ירושלים וחשוביה בביה"כ הגדול של זכרון משה- הדרשות אותן דרשות, המסר אותו מסר.

בשיעוריו השתתפו אנשים מכל הזרמים. מסר שיעורים בישיבת חברון, שימש כש"צ במוסף בישיבת חברון בימים הנוראים. ידוע היה בקולו המשתפר, רבים מניגוני תפילות הימים הנוראים כיום לקוחים מניגוניו של ר' שלום שבדרון. **לאחר פטירתו חובר עליו הספר "קול חוצב".** נפטר ב-כ"ב כסלו תשנ"ז (1977). חי כ-85 שנים. ציונו בהר-הזיתים שבירושלים.

סבו: ר' שלום מרדכי שבדרון (המהרש"ם). **אביו:** ר' יצחק. **אשתו:** מרת לאה (בתו של ר'חיים יהודה לייב אוירבך). **מרבתי:** ר' שמואל יצחק הילמן. **בנו:** ר' יצחק (מגיד מירושלים). **בנותיו:** מרת מלכה (נישאה לר' אליהו דוד רייכמן), מרת חיה (אלמנת ר' אריה מילצקי), מרת הדסה יוכבד (נישאה לר' צבי שינקר, ראש ישיבת בית דוד בבני ברק), מרת רחל (אלמנת ר' שמחה נתן סגל), מרת ברכה אסתר (נישאה לר' נחום מאיר שינלזון), מרת בת שבע (נישאה לר' מנחם שמואל קניגסברג). **מספריו:** **ילב שלום- דרשות יהגדת ר' שלום ישאל אביך ויגדך- סיפורים.**

עד כמה היו גדולים מעשה החסד של הצדיק סיפר בנו על מעשה אחד, כשנסע הצדיק להפליג לחו"ל דרך נמל חיפה, התרחק משערי חסד לכיוון חיפה וזכר ששכח לבקר אדם מסוים שמצווה רבה לעודדו ולבקרו, "אנחנו חוזרים לשערי חסד", הודיע לנהג, "כשנגיע, תמתין לי ותקבל תשלום מלא". כשהגיע, ר' שלום נכנס לחדרו של האיש בהארט פנים, באותו רגע האדם אמר לו: "הגעת בזמן הנכון", ועוד אמר: "אתה מחיה אותי, משום שאיש לא בא לבקרני, והבדידות קשה לי".

ישב ר' שלום ושוחח עמו בשלווה, עד ששכח מנהג המונית, שמחכה לו. לפתע נשמעו נקישות בדלת שהעידו על חוסר סבלנות. נהג המונית היה במתח ואמר: "כבוד הרב, האוניה עומדת להפליג- אתה תאחר". **ר' שלום התעקש להתעכב עוד מספר דקות, לנמל הגיע באיחור של כחצי שעה. עיכוב לא צפוי מנע את הפלגת האוניה!**

כאשר הגאון רבי שלום שבדרון זצ"ל דיבר באחת מדרשותיו הרבים על המשנה: "והווי זהיר במצווה קלה כבחמורה והווי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה", ניגש אליו יהודי ושטח לפניו את סיפורו על הנושא הנידון, וכה היו דבריו: כשהמנשביקים (הלבנים) ברוסיה השתלטו על המדינה אחרי מלחמת העולם הראשונה, היה זה לראשונה מזה שנים רבות שהיהודים נהנו מחופש, ושמו. התעשרו במיוחד יהודים שנתמזל מזלם להיות בעסקי יהלומים ותכשיטים. אני עצמי הייתי בעסקי היהלומים.

כל בוקר הייתי במשרדי בבורסת היהלומים בשעה שמונה, והייתי עסוק כל היום. בוקר אחד היה בכונתי להגיע למשרד מוקדם. מזוודת היהלומים והתכשיטים היתה אתי כרגיל, אך, כשהלכתי שמעתי מישהו צועק: "עשירי למניין! עשירי למניין!". סובבתי ראשי וראיתי אדם עומד בפסח בית כנסת זעיר, ומחפש עשירי להשלמת מניין, והוא צעק לעברי וקרא לי לבוא להשלים מניין. חשבתי, שיש לי מעט זמן, וכנסת כדי להיות העשירי, אך כשנכנסתי ראיתי שהיו שם רק שלושה אנשים מלבדי, ומלבד האדם שקרא לי, אשר שוב עמד בדלת וחיפש "עשירי".

"מה זה?" טענתי לעברו: "אני לא עשירי, אני חמישי. זה יקח לך את כל הבוקר להשיג עשרה אנשים!" - "אל תדאג", ענה לי, "יהודים רבים עוברים ברחובות אלה כל בוקר". מתוסכל מזה, שהוא לכד אותי, התחלתי לומר תהלים. במשך עשר דקות, הוא השיג עוד אדם אחד, פניתי לעזוב, אך הוא התחנן: "הקשב, זה ה"יארציט" של אבי, עלי לומר "קדיש". בבקשה הישאר. אני מנסה לארגן מניין במהירות". "איני יכול להישאר עוד", מחיתי, "אני חייב להיות במשרדי בשעה שמונה, ועכשיו כבר שמונה".

הוא אמר לי בתקיפות: "הקשב, אינני נותן לך לצאת, יש לי יארציט, עלי לומר קדיש, ברגע שיהיו לי עשרה אנשים נתפלל ותוכל ללכת". לא רציתי להרגיזו יותר, ובאי- רצון חזרתי לתהלים. חלפו עוד עשר דקות והוא הצליח לגרור בצווארונם עוד שני אנשים. שוב התחלתי להתקדם לכיוון הדלת, והפעם הצביע לעברי ואמר: "הקשב עכשיו, לו לך היה יארציט לזכר אביך, היית רוצה שאני אשאר, נכון? אז עכשיו אני רוצה, שאתה תעשה אותו הדבר בשבילי!"

זה שהצביע לעברי, והטענה איך הייתי מרגיש במקומו, גרמו לי פתאום להרגיש אחרת לגבי המצב. הסכמתי כבר, שחלק מהבוקר ומתכונתי במשרד יכלו לאיבוד, יהיה מה שיהיה- אשאר. בערך בשעה שמונה ושלושים השיג לבסוף את כל המניין. חשבתי, שיגיד משנה וקדיש ואלך, אך לא! הוא התחיל מראשית התפילה. חסר סבלנות הבטתי בשעוני, וראיתי שלא אגיע למשרדי מאוחר, הרבה אחרי השעה תשע.

מספר פעמים הסתכלתי סביבי לראות, אולי הגיע עוד מתפלל, כך שאוכל לצאת משם ובכל זאת ישאר לו מניין, אך לא היה מזל כזה! הייתי תקוע שם עד שסיימו להתפלל. כשסיימו, הודה לנו מאד, הגיש עוגה וויסקי, ואז נתן לנו לעזוב. התחלתי לעשות את דרכי למשרד, נושא את מזוודתי מלאת התכשיטים. כשהגעתי למרחק שני בניינים ממשרדי, אץ לעברי אדם שהכרתי, כשהוא מנופף בידיו ובהלה. "מה! הסתלק מכאן!" - צווח לעברי בפראות. "הבולשביקים השתלטו היום על המימשל, כמה מהם באו והרגו יהודים בבורסת היהלומים, ועכשיו הם עסוקים באיסוף השלל, הימלט על חיךך!"

"אני אכן נמלטתי על נפשי, הסתתרתי במשך כמה ימים, וכפי שאתם רואים, יכולתי לצאת מרוסיה. אתם בוודאי מתארים לעצמכם, מה היה קורה לי, לו הייתי עוזב את המניין מוקדם" - סיים האיש את סיפורו.

הצלה מפלאה

מספר הרב חיים ויקטור אלוש שליט"א מעשה מדהים על מעלת נרות החנוכה: "יש לי חבר שמצא את האור האמיתי ולומד איתו בכלל. הוא כל חייו היה חובב אופנועים מושבע. לפני תקופה מסוימת הוא היה מגיע לכולל, כשפניו נפולות ולא מוכן לגלות מה קרה. כך יום אחרי יום הוא נראה מבוהל, עד שלאחר זמן מה הוא נעדר מהכולל לכמה ימים וביום השלישי הגיע מפוחד לגמרי. הפצרתי בו שיספר לי מה קרה, הרי אני החברותא שלו.

ואז הוא התוודה וסיפר לי את האמת: 'מאז שחזרתי לבורא אני מתגעגע לתחביב הגדול שלי אופנועים, ולפני חודש קניתי אופנוע שטח כבד 750 סמ"ק, איתו אני עושה קפיצות בחוף בכל יום שישי, כשאין לימודים בכולל. ביום שישי האחרון, עשיתי קפיצות עם האופנוע ואז ניגש אליי שוטר וביקש ממני לעצור בצד. פחדתי שיהיה חילול השם שיראו בחור עם זקן עושה שטויות, לכן ברחתי ממנו במהירות.

חשבתי, שהכל עבר ואז ראיתי שהמשטרה החלה לפתוח אחריי במרדף. ניידות משטרה, ג'יפים משטרתיים ואופנועי משטרה החלו לרדוף אחריי ולא ידעתי מה לעשות, אסור שיתפסו אותי, שלא יהיה חילול ה'! ואני, כמו בימים של פעם התחלתי לברוח להם ועשיתי להם ממש 'בית ספר'. הגעתי לאשדוד ושם חיכו לי ניידות משטרה, שחסמו את הכביש. לא נרתעתי וכמו בימים הטובים עברתי ביניהם, דילגתי עם האופנוע בין בניינים, עברתי דרך סמטאות, ממש כמו פעם.

כל משטרת אשדוד רדפה אחריי, ומה לא עשיתי להם. עד שהגעתי לכביש אשקלון, ואז אני רואה מעליי מסוק משטרתי שרודף אחריי. לא נבהלתי ממנו וידעתי שעוד חצי שעה שאשגע אותו, ייגמר לו הדלק והוא יעזוב אותי. בינתיים, עשרות ניידות וג'יפים רודפים אחריי, ואני בטיסה התחמקתי מהם ושיגעתי אותם. באמצע המרדף, אני מסתכל לעבר השעון, ואני רואה שעוד 10 דקות נכנסת שבת! מה אעשה?"

ממשיך הרב אלוש ומספר: "הוא אומר לי, הרב אלוש, אני יודע שעוד 20 דקות אני נפטר מהמסוק ויוצא מזה נקי, אבל שבת בפתח או חילול שבת או להיכנע! כמובן, החלטתי, שהשבת הכי חשובה במעלתה. עצרתי את מהירות הסילון, שבה הייתי והרמתי ידיים. תוך שניות מסוק, ג'יפים וניידות מקיפות אותי ומכוונות עליי נשק. שמו לי אזיקים ולקחו אותי לתחנת המשטרה באשדוד.

הכניסו אותי לחקירה כאשר השבת מיד נכנסת. הרמתי עיני לשמים ואמרתי: "ריבונו של עולם, אני לא משתף איתם פעולה ומחלל שבת, ויהי מה, הריני מקבל עליי דין שמים באהבה". השוטרים איימו עליי שאדבר, ואז לפתע נכנס קצין התחנה ואמר לי: "מה שמע משה?"

הגעתי לחקירה במוצ"ש ופתחו לי תיק ענק עם כתב אישום חריף: 'ניסיון הפלת מסוק, סיכון חיי שוטרים ועוד...'. העונש הצפוי: קנס ענק ושנים טובות בכלא מאחורי הסורגים. ממשיך הרב אלוש לספר: "הוא בא אליי באותו יום ל'כולל' כולו מפוחד. ואומר לי: 'מה אעשה? בעוד חודש המשפט! איך אני יוצא מזה'."

אמרתי לו: "אחי היקר, ממה אתה מפחד? עוד 3 ימים חנוכה!". הוא אמר לי: "מה זה קשור?", ומיד פתחתי לו את המאמר של האדמו"ר מסלונים על האור העצום של חנוכה, שזה זמן של ניסים, שמי שמסתכל בנרות, זה זמן שה' מחלק ניסים! חנוכה זה זמן מעל הטבע! תבקש ותתחנן, ובורא כל העולם יוציא אותך מזה, הוא הכל יכול!"

הוא אדם חזק באמונה, וקיבל זאת באמונה! ממשיך הרב אלוש ומספר: "הוא מגיע אליי אחרי חנוכה ואומר לי: 'הרב אלוש, הדלקתי כל יום נרות חנוכה וישבתי כנגדם חצי שעה, כשאני מתחנן לה', שיושיע אותי. עשיתי תשובה וביקשתי סליחה על החילול השם שעשיתי ושלא גברתי על יצרי, והרגשתי - הארה עצומה בנשמה, ואני מאמין במאת האחוזים שאני יוצא מזה!."

הרב אלוש ממשיך בסיפורו: "למדנו יחדיו בישיבה של הרב פינטו וכל מספר דקות עורכת הדין הייתה מתקשרת אליו, שיבוא לחתום על מסמכים. הוא ענה לה: 'גברתי אני לא בא לחתום כלום. את ובית-המשפט לא עושים כלום. הכל זה השם! ואני בטוח בישועה בזכות ההארה העצומה של נרות חנוכה!'. העורכת דין נבהלה ואמרה לו: "אתה שפוי? מה קרה לך?" ומול עיניי הוא אומר לה: "את תראי במשפט איך הכל זה רק השם, בזכות נרות חנוכה תראי, שאין טבע!". היא ניתקה מיד ולא התקשרה יותר. הגיע יום המשפט, וחברי משה מגיע שהוא לא יודע כלום מה להגיד, ורק ממלמל ובוטח: "אין טבע, הכל זה נס!"

המשפט מתחיל והתובעת פותחת בדברי ההרשעה החמורים. כשביקשה השופטת לראות את התיק של משה, החלה התובעת לחפש את התיק, אך היא לא מוצאת אותו. שקט השתרר בבית המשפט והיא עדיין מחפשת ומתנצלת על התקלה. השופטת דחתה את המשפט לעוד שעתיים. בינתיים התובעת חיפשה בכל בית המשפט, ואף נסעה לתחנת המשטרה באשדוד לקחת את השכפולים, אך, באורח פלא גם לתחנת המשטרה אבדו העותקים.

התובעת מודיעה שהתיק והעותקים אבדו! השופטת פוסקת: "תשמע אדון משה, אני גם שמעתי על המקרה שלך, ויש לך ממש נס, ולכן, מחוסר ראיות אתה זכאי!". כולם היו בהלם. העורכת דין באה אליו ואמרה לו: "בחיים לא ראיתי אדם עם כזה מזל! איך זה קורה?", ומשה ענה לה: "אמרתי לך כבר נרות חנוכה! בחנוכה מקבלים הארה! הכל ניסים אין טבע! הכל זה השם!". מסיים הרב אלוש: "משה אמר לי: אני זכיתי לראות בעיניים, איך בזכות השפע של האור הגנוז ניצלו חיי ממאסר וצער! תנצלו זאת!"

<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב נחום בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל שמעון בן חנה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל</p>	<p>לע"נ תמצ"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כחון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסביה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל אמנון בן עליזה ז"ל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתר יא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>
---	-----------------------	--	---	---